

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلي وزارت

رسمي جريده

فوق العاده گڼه

قانون حکمیت تجارتي

تاریخ نشر: (۱۰) دلو سال ۱۳۸۵ هـ.ش

نمبر مسلسل (۹۱۳)

۱- فرمان شماره (۹۵) مؤرخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۷ رئیس جمهوري اسلامي افغانستان در مورد توشیح
قانون حکمیت تجارتي.

قانون حکمیت تجارتي.

ACKU

جمهوری
اسلامی افغانستان

شماره: (۱۶۸۳۵)

تاریخ: ۱۳۸۵/۱۰/۲۸

محترم سرور دانش وزیر عدلیه!

قانون حکمیت تجارتي را که به اساس مصوبه شماره (۳۵) مؤرخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۵ شورای وزیران بداخل (۹) فصل و (۶۰) ماده تصویب گردیده و از جانب ما به حیث فرمان تقنینی شماره (۹۵) مؤرخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۷ توشیح گردیده است، بشما ارسال شد تا به نشر آن در جریده رسمی اقدام نمائید.

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

فرمان

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد توشیح قانون حکمیت تجارتی

شماره: (۹۵)

تاریخ: ۱۳۸۵/۱۰/۲۷

ماده اول:

به تاسی از حکم ماده (۷۹) قانون اساسی افغانستان قانون حکمیت تجارتی را که به اساس مصوبه شماره (۳۵) مورخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۵ شورای وزیران بداخل (۹) فصل و (۶۰) ماده تصویب گردیده است، به حیث فرمان تقنینی توشیح میدارم.

ماده دوم:

وزیر عدلیه ج.ا.ا و وزیر دولت در امور پارلمانی موظف اند این قانون را در خلال (۳۰) روز از تاریخ انعقاد نخستین جلسه شورای ملی به شورای ملی تقدیم نمایند.

ماده سوم:

این فرمان از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

فهرست مندرجات
قانون حکمیت تجارتي

ماده	عنوان	صفحه
فصل اول		
احكام عمومي		
ماده اول:	هدف.....	۱
ماده دوم:	اصطلاحات.....	۱
ماده سوم:	طرز حکمیت.....	۲
ماده چهارم:	ساحه تطبيق.....	۲
ماده پنجم:	مذاکره مستقیم.....	۲
ماده ششم:	دریافت مراسلات کتبی.....	۲
ماده هفتم:	رسیدگی به حکمیت.....	۳
ماده هشتم:	عدم مداخله در امور حکمیت.....	۳
ماده نهم:	توحيد قرار های حکمیت.....	۳
ماده دهم:	حفظ قرارهای حکمیت.....	۳
ماده یازدهم:	بازرسی.....	۴
ماده دوازدهم:	طرز فعالیت.....	۴

فصل دوم
موافقتنامه حکمیت

ماده سیزدهم:	موافقه حکم ها.....	۵
ماده چهاردهم:	درج حکمیت در قرارداد.....	۵
ماده پانزدهم:	رسیدگی محکمه به موضوع حکمیت.....	۵

ماده شانزدهم: ۶ احاله منازعه به حکمیت تجارتي..... ۶

فصل سوم

بورد حکمیت

ماده هفدهم: ۶ ترکیب بورد حکمیت..... ۶

ماده هجدهم: ۶ مانع تابعیت در روند حکمیت..... ۶

ماده نوزدهم: ۶ طرز تعیین حکم..... ۶

ماده بیستم: ۷ معرفی حکم..... ۷

ماده بیست و یکم: ۷ رد حکم..... ۷

ماده بیست و دوم: ۸ تصمیم بورد حکمیت در مورد رد حکم..... ۸

ماده بیست و سوم: ۸ تصمیم محکمه در مورد رد حکم..... ۸

ماده بیست و چهارم: ۸ ختم ماموریت حکم..... ۸

فصل چهارم

صلاحیت بورد حکمیت

ماده بیست و پنجم: ۹ صلاحیت های بورد حکمیت..... ۹

ماده بیست و ششم: ۹ ادعای رد صلاحیت بورد حکمیت..... ۹

ماده بیست و هفتم: ۱۰ تصمیم بورد حکمیت..... ۱۰

ماده بیست و هشتم: ۱۰ صدور قرار محکمه..... ۱۰

ماده بیست و نهم: ۱۰ اتخاذ تدابیر احتیاطی..... ۱۰

فصل پنجم

اجرای رسیدگی حکمیت

ماده سی ام: ۱۱ برخورد منصفانه..... ۱۱

ماده سی و یکم: ۱۱ اجراءات طبق طرز العمل..... ۱۱

ماده سی و دوم:	تعیین دفتر حکمیت..... ۱۱
ماده سی و سوم:	تعیین محل حکمیت..... ۱۱
ماده سی و چهارم:	آغاز رسیدگی به حکمیت..... ۱۲
ماده سی و پنجم:	استفاده از زبان ها در روند حکمیت..... ۱۲
ماده سی و ششم:	ارائه دلایل ادعا و دفاعیه..... ۱۲
ماده سی و هفتم:	اصلاح و تکمیل دفاعیه..... ۱۳
ماده سی و هشتم:	اطلاعیه تدویر جلسات..... ۱۳
ماده سی و نهم:	جمع آوری معلومات..... ۱۳
ماده چهل:	ادامه به حکمیت..... ۱۳
ماده چهل و یکم:	تعیین متخصص..... ۱۴
ماده چهل و دوم:	درخواست اسناد..... ۱۴

فصل ششم

صدور قرار حکمیت و خاتمه رسیدگی

ماده چهل و سوم:	قانون قابل تطبیق..... ۱۵
ماده چهل و چهارم:	عدم تعیین حکم منحیت میانجی..... ۱۵
ماده چهل و پنجم:	طرز اتخاذ تصمیم..... ۱۵
ماده چهل و ششم:	قرار حکمیت..... ۱۵
ماده چهل و هفتم:	مندرجات قرار حکمیت..... ۱۶
ماده چهل و هشتم:	ختم روند رسیدگی حکمیت..... ۱۶
ماده چهل و نهم:	اصلاح اشتباهات..... ۱۶
ماده پنجاه ام:	صدور قرار تکمیلی..... ۱۷
ماده پنجاه و یکم:	تمدید میعاد..... ۱۷
ماده پنجاه و دوم:	رعایت ماده چهل و هشتم..... ۱۷

فصل هفتم

اعتراض به قرار

- ماده پنجاه و سوم: فسخ قرار حکمیت..... ۱۸
- ماده پنجاه و چهارم: معیاد درخواست فسخ..... ۱۹
- ماده پنجاه و پنجم: رسیدگی مجدد مورد..... ۱۹

فصل هشتم

تطبیق قرار حکمیت

- ماده پنجاه و ششم: تطبیق و رد قرار حکمیت..... ۱۹
- ماده پنجاه و هفتم: ارائه اصل سند..... ۲۰
- ماده پنجاه و هشتم: ارائه تضمین..... ۲۰

فصل نهم

احکام نهائی

- ماده پنجاه و نهم: وضع مقرره و طرز العمل ها..... ۲۱
- ماده شصتم: تاریخ انفاذ..... ۲۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قانون حکمیت تجارتي

فصل اول

احکام عمومي

هدف

ماده اول:

این قانون بمنظور تسهیل و تشویق حل و فصل سریع، عادلانه و بیطرفانه منازعات تجارتي و اقتصادی از طریق حکمیت با نظر داشت موافقتنامه های منعقد شده میان افغانستان و سایر دول در مورد حکمیت تجارتي و اقتصادی و تنظیم امور مربوط به آن، وضع گردیده است.

اصطلاحات

ماده دوم:

اصطلاحات آتی در این قانون مفاهیم ذیل را افاده مینماید:

- ۱- حکم: شخص است که وظیفه حکمیت را در منازعات تجارتي به عهده دارد.
- ۲- حکمیت: عملیه لازم الاجرائی است که به اساس آن حکم یا حکم ها یا اداره حکمیت بالاثرب تقاضا و توافق طرفین یا قرار محکمه، خدمات بیطرفانه را بمنظور حل و فصل سریع و عادلانه منازعات ناشی از قرارداد معاملات اقتصادی و تجارتي، انجام میدهند.
- ۳- موافقتنامه حکمیت: موافقتنامه کتبی طرفین (طور ماده وار یا غیر آن) مبنی بر احاله کلی یا قسمی منازعات ناشی از قرارداد یا غیر آن به حکم، حکم ها یا بورد حکمیت میباشد.
- ۴- قرار حکمیت: تصمیم نهایی است که از طرف حکم، حکم ها یا بورد حکمیت یا محکمه در مورد حل و فصل منازعه اتخاذ میگردد.
- ۵- معامله تجارتي: کلیه مسائل شامل مناسبات دارای ماهیت تجارتي و اقتصادی که به اساس قرارداد یا غیر آن استوار باشد.
- ۶- محکمه: محکمه ذیصلاح تجارتي افغانستان میباشد.
- ۷- دفتر ثبت مرکزی: اداره ای است که اسناد مربوط حکمیت در آن ثبت و نگهداری میگردد.

طرز حکمیت

ماده سوم:

(۱) حکمیت به دو طریقه (بین المللی و داخلی) صورت گرفته میتواند.

(۲) حکمیت در حالات ذیل بین المللی دانسته میشود:

۱- در صورتیکه در قرارداد تصریح شده باشد.

۲- در صورتیکه معاملات تجاری و اقتصادی بین چند کشور بوده و در قرارداد تصریح نشده باشد.

(۳) در صورت عدم درج در قرارداد، قانون حکمیت کشوریکه، در آن طرفین، معاملات تجاری را انجام میدهند، تطبیق میگردد.

(۴) احوالیکه در فقره (۱) این ماده پیش بینی نگردیده باشد، حکمیت داخلی دانسته میشود.

ساحه تطبیق

ماده چهارم:

(۱) احکام این قانون صرف در حالاتی قابل تطبیق است که محل حکمیت افغانستان باشد. حکم مندرج ماده یازدهم این قانون و احکام مواد شامل فصل هفتم از این حکم مستثنی اند.

(۲) احکام این قانون در مورد منازعات مشخصی که تابع حکمیت نبوده یا حل و فصل آن به اساس سایر اسناد تقنینی تنظیم گردیده باشد، قابل تطبیق نیست.

مذاکره مستقیم

ماده پنجم:

احکام این قانون مانع حل و فصل منازعات اقتصادی و تجاری طرفین حکمیت، از طریق مذاکرات مستقیم، میانجیگری یا شیوه های شبیه حل و فصل منازعات تجاری و اقتصادی نمی گردد.

دریافت مراسلات کتبی

ماده ششم:

مراسلات کتبی در صورتی دریافت شده تلقی میگردد که شخصاً به مرسل الیه سپرده شود یا توسط پست راجستری یا سایر وسایلی که اهتمام تسلیمی آن را نشان داده و به آدرس راجستر شده محل تجارت مرسل الیه در افغانستان تسلیم داده شود. در این صورت مراسلات در روز تسلیمی آن دریافت شده پنداشته میشود، مگر اینکه طور دیگری موافقه نموده باشند. این حکم صرف بر مراسلاتی تطبیق میگردد که در مورد رسیدگی حکمیت باشد.

رسیدگی به حکمیت

ماده هفتم:

حکمیت از روز رسیدگی قضیه آغاز میگردد. حکم برای طرفین مدت را غرض ارائه جواب تعیین مینماید. هر گاه طرف در خلال مدت معینه اسناد خود را ارائه ننماید، چنین پنداشته میشود که از حق اعتراض خود صرف نظر نموده است.

عدم مداخله در امور حکمیت

ماده هشتم:

محکمه یا ادارات دولتی نمیتوانند در امور حکمیت مندرج این قانون مداخله نمایند، مگر اینکه در این قانون طور دیگری تصریح شده باشد.

توحید قرارهای حکمیت

ماده نهم:

(۱) حکم، حکم ها یا بورد حکمیت میتواند بمنظور افزایش موثریت و اجتناب از حل و فصل متعارض منازعات، رسیدگی های حکمیت را توحید و موافقه طرف های عین منازعه یا منازعات را حاصل نماید.

(۲) هرگاه محکمه تشخیص نماید که توحید رسیدگی و اتحاد طرف های عین منازعه یا منازعات سبب بهبود موثریت یا یکسان بودن قرارهای حکمیت میگردد، در اینصورت میتواند بالاثّر درخواست طرفین عین منازعه یا منازعات به توحید رسیدگی حکمیت، حکم نماید.

حفظ قرارهای حکمیت

ماده دهم:

(۱) اجراءات حکم، حکم ها یا بورد حکمیت و قرارهای صادره آنها طور محرم حفظ میگردد، مگر اینکه طرفین در زمینه طور دیگری موافقه نموده باشند.

(۲) محکمه بالاثّر درخواست طرف های عین منازعه یا منازعات، جهت تأمین محرّمیت اجراءات بورد حکمیت و قرارهای صادره، تدابیر لازم را اتخاذ مینماید.

بازرسی

ماده یازدهم:

حکم، حکم ها یا بورد حکمیت از رسیدگی حل و فصل منازعات، عدم اقدام به رسیدگی و یا صدور قرار حکمیت، مورد بازپرس قرار گرفته نمیتوانند، مگر اینکه بالاثراً ادعای یکی از طرفین مبنی بر اینکه اقدام به رسیدگی یا صدور قرار ناشی از اعمال نفوذ، تضاد منافع یا ارتشاء صورت گرفته باشد.

طرز فعالیت

ماده دوازدهم:

(۱) حکم، حکم ها یا بورد حکمیت میتوانند بمنظور اجرای خدمات حل منازعات تجارتي و اقتصادی منحيث شرکت سهامی یا تضامنی، مطابق احکام قوانین مربوط، ایجاد و در دفتر ثبت مرکزی ثبت گردد. حکم باید حد اقل دیپلوم پوهنځي های حقوق یا شرعیات را داشته باشد.

دفتر ثبت مرکزی بعد از تکمیل ثبت نام حکم، سوابق تجارب و تحصیلات مربوط هر یک از حکم ها را به شمول ثبوت یا ارائه دیپلوم فراغت از پوهنځي های حقوق یا شرعیات یا اینکه موصوف عضو فعال یکی از انجمن های حکم ها میباشد، طوریکه بصورت عام قابل دسترسی باشد در دوسیه های خود تحت عنوان (حکم ها) نگهداری مینمایند. هر شخص آزادانه میتواند در جریان اوقات عادی کار این دوسیه ها را بررسی نماید. با اكمال ثبت نام در دفتر ثبت مرکزی، حکم میتواند شغل حکمیت خود را اعلان و انتشار نماید.

(۲) طرفین در انتخاب حکم، حکم ها یا بورد حکمیت (اعم از حکم داخلی یا خارجی) آزاد میباشند.

(۳) حکم، حکم ها یا بورد حکمیت و یا اتاق های تجارت و امثال آنها میتوانند انجمن های حکمیت را ایجاد نمایند.

(۴) انجمن های حکمیت افغانستان میتوانند با انجمن های حکمیت خارجی و بین المللی روابط خویش را تأمین نماید.

فصل دوم

موافقتنامه حکمیت

موافقه حکم ها

ماده سیزدهم:

موافقه حکمیت بین طرفین طور کتبی صورت میگیرد.

موافقه حکمیت در حالات ذیل کتبی پنداشته میشود:

- ۱- در صورتیکه موافقه نامه در سند درج و طرفین آنرا امضا نموده باشند.
- ۲- در صورتیکه توافق در نامه ها و سایر مراسلات کتبی (بشمول پست الکترونیک) درج و توافق ثبت شده را منعکس نماید.
- ۳- در صورتیکه موافقه نامه ها در مبادله ادعاء یا دفاعیه اظهار و در آن یکی از طرفین، موجودیت موافقت را ادعا و طرف دیگر آنرا رد ننماید.

درج حکمیت در قرارداد

ماده چهاردهم:

هر گاه در قراردادها، حکمی یا شرطی در مورد حکمیت درج گردد، موافقه به حکمیت را منعکس میسازد، مشروط براینکه قرارداد طور کتبی عقد گردیده باشد.

رسیدگی محکمه به موضوع حکمیت

ماده پانزدهم:

(۱) در صورتیکه دعوی اقامه شده در محکمه تابع موافقتنامه حکمیت باشد، محکمه میتواند در صورت دریافت مطابقت آن با احکام این قانون، بالاثر درخواست طرفین، دعوی را قبل از اقامه نخستین اظهارات، به حکمیت راجع سازد.

(۲) هر گاه دعوی مندرج فقره (۱) این ماده در محکمه اقامه ولی حل و فصل نشده باشد، حکم ها یا بورد حکمیت میتوانند، قضیه را رسیدگی و قرار صادر نمایند. در اینصورت محکمه اجراءات خود را الی ختم رسیدگی حکمیت معطل قرار میدهد.

(۳) در صورتیکه قضیه تحت رسیدگی حکم، حکم ها یا بورد حکمیت قرار داشته باشد، محکمه میتواند بالاثر درخواست یکی از طرفین قرار مبنی بر اتخاذ تدابیر احتیاطی را صادر نماید.

احاله منازعه به حکمیت تجارتي

ماده شانزدهم:

طرفین میتوانند در صورت عدم موجودیت شرط یا موافقتنامه قبلی حکمیت، موافقه کتبی خویش را مبنی بر حل و فصل منازعه از طریق حکمیت که حاوی مطالب ذیل باشد، به دفتر حکمیت تجارتي ارائه نمایند:

۱- نام و آدرس، محل کار یا آدرس پستی طرفین منازعه و یا نماینده با صلاحیت آنها.

۲- شرح چگونگی موضوع منازعه (طلب و مقدار آن) و تقاضای جبران خساره مورد نظر.

۳- ذکر قراردادی که، منازعه از آن ناشی و یا به آن مربوط میباشد.

۴- ذکر حکم یا تعدادی حکم های توافق شده با شهرت مکمل آنها.

فصل سوم

بورد حکمیت

ترکیب بورد حکمیت

ماده هفدهم:

طرفین میتوانند تعداد حکم ها را تعیین نمایند. در صورت عدم تعیین، حکم یک نفر میباشد.

هر گاه یکی از طرفین منازعه دولت باشد، در اینصورت تعداد حکم ها از سه نفر کمتر بوده نمی تواند.

مانع تابعیت در روند حکمیت

ماده هجدهم:

تابعیت شخص مانع انجام وظیفه حکمیت نمی گردد، مگر اینکه در موافقتنامه طرفین، طور دیگری تصریح شده باشد.

طرز تعیین حکم

ماده نوزدهم:

(۱) هر گاه طرفین بر طرز تعیین حکم یا حکم ها موافقه ننموده باشند، حکم یا حکم ها طور ذیل تعیین میگردند:

۱- در صورتیکه برای رسیدگی منازعه سه حکم لازم باشد، هر یک از طرفین یک، یک حکم را تعیین مینماید، در اینصورت دو حکم تعیین شده حکم سوم را تعیین میکنند. هر گاه هر یک از طرفین در خلال (۳۰) روز از تاریخ

درخواست طرف مقابل نتوانند حکم را تعیین نمایند یا در صورتیکه دو حکم، حکم سوم را در خلال (۳۰) روز از تاریخ تعیین حکم دوم، انتخاب ننمایند، محکمه حکم را در خلال (۳۰) روز بعد از تاریخ درخواست یکی از طرفین تعیین میکند.

۲- هر گاه منازعه توسط یک حکم حل و فصل شود و طرفین نتوانند در مورد به موافقه برسند، در اینصورت محکمه در خلال (۳۰) روز از تاریخ درخواست یکی از طرفین، حکم را تعیین مینماید.

(۲) هر گاه طرفین به طرز تعیین حکم ها موافقه نموده باشند، ولی یک از طرفین طبق طرز العمل تعیین حکم ها عمل ننماید، یا طرفین، یا حکم نتوانند طبق طرز العمل، به موافقه متوقعه نایل شوند یا شخص ثالث بشمول دفاتر حکمیت وجایی را که طبق طرز العمل متذکره به آنان محول شده است، نتوانند انجام دهند، در اینصورت هر یک از طرفین میتواند از محکمه اتخاذ تدابیر لازم را درخواست نماید، مگر اینکه در موافقتنامه طور دیگری تصریح شده باشد.

(۳) هر گاه حکم در حالات مندرج فقرات (۱ و ۲) این ماده از طرف محکمه تعیین گردد، در اینصورت شرایط انتخاب حکم طبق موافقتنامه طرفین حسب ذیل رعایت میگردد:

۱- آگاهی حکم از قانون مربوط و داشتن تجارب لازم تجارتي و اقتصادي.

۲- استقلالیت و بیطرفی.

۳- داشتن تابعیت متفاوت از تابعیت طرفین.

(۴) قرار محکمه در خصوص موضوعات مندرج فقرات (۱ و ۲) این ماده قابل اعتراض نمی باشد.

معرفی حکم

ماده بیستم:

شخص معرفی شده به حیث حکم مکلف است قبل از انتصاب یا بعد از آن یا در جریان روند حکمیت راجع به شخصیت و سایر احوال مربوط به خود که موجب از بین رفتن شک و تردید در مورد استقلالیت و بی طرفی اش میگردد، به طرفین منازعه معلومات لازم ارائه نماید، مگر اینکه قبلاً در مورد از جانب وی اطلاع یافته باشند.

رد حکم

ماده بیست و یکم:

(۱) حکم در صورتی مورد رد یا اعتراض قرار گرفته میتواند که بیطرفی و استقلالیت وی تحت شک و تردید واقع شود، یا فاقد اهلیت توافق طرفین باشد.

(۲) هیچ یک از طرفین نمی توانند حکمی را که تعیین یا به تعیین آن موافقه نموده، مورد اعتراض قرار دهد، مگر اینکه طرف ملزم الی زمان بعد از تعیین حکم در مورد فاقد اهلیت بودن آن آگاهی یابند.

(۳) طرفین میتوانند با نظرداشت حکم ماده بیست و چهارم این قانون در مورد طرزالعمل رد یا اعتراض بر علیه حکم، موافقه نمایند.

تصمیم بورد حکم در مورد رد حکم

ماده بیست و دوم:

هر گاه طرفین در مورد طرزالعمل اعتراض بر علیه حکم قبلاً موافقه نکرده باشند، در اینصورت طرفی که خواهان رد حکم باشد، میتواند در خلال ۱۵ روز از حصول اطلاع در مورد ترکیب بورد حکمیت و یا حصول اطلاع در مورد شرایط مندرج ماده بیست و سوم این قانون، نامه کتبی را با ذکر دلایل رد حکم به بورد حکمیت ارسال و بورد حکمیت در مورد اعتراض متذکره تصمیم اتخاذ نماید، مگر اینکه حکم مورد اعتراض، از سمت خود استعفاء نماید و یا طرف دیگر به اعتراض رد حکم، موافقه نماید.

تصمیم محکمه در مورد رد حکم

ماده بیست و سوم:

هر گاه اعتراض بر علیه حکم طبق طرزالعمل، مورد توافق طرفین یا طبق حکم ماده بیست و دوم این قانون وارد نباشد، در اینصورت طرف اعتراض کننده میتواند بعد از دریافت اطلاعیه در مورد تصمیم بورد حکمیت مبنی بر رد اعتراض، در خلال (۳۰) روز جهت اتخاذ تصمیم پیرامون اعتراض، به محکمه مراجعه نماید. قرار محکمه قابل اعتراض نبوده ولی الی زمان صدور قرار، بورد حکمیت یا حکم مورد اعتراض میتواند رسیدگی حکمیت را ادامه داده و قرار خود را صادر نماید.

ختم ماموریت حکم

ماده بیست و چهارم:

(۱) طرفین منازعه در حالات ذیل میتوانند به ختم وظیفه حکم، حکم ها یا بورد حکمیت توافق نمایند:

۱- در صورت امتناع حکم از اجرای حکمیت.

۲- در صورت عدم توانایی اجرای حکمیت.

۳- در صورت وفات یا استعفاء.

۴- تاخیر غیر موجه در اجرای حکمیت.

(۲) هر گاه راجع به عدم توانایی حکم یا حکمین در مورد اجراء یا تاخیر غیرموجه در انجام وظایف محوله، بین طرفین اختلاف بروز نماید، در اینصورت هر یک از طرفین میتوانند ختم وظیفه حکم یا حکم ها را از محکمه درخواست نمایند. قرار محکمه در زمینه قطعی میباشد.

(۳) هر گاه حکم یا حکم ها از سمت خود استعفا و یا یکی از طرفین به ختم وظیفه وی موافقه نماید، در اینصورت بر توانایی حکم یا حکم ها در وظایف بعدی تأثیر وارد کرده نمی تواند.

(۴) هر گاه وظایف حکم یا حکم ها در مورد حکمیت خاتمه یابد در اینصورت حکم جانشین، طبق قواعد نافذ بر تعیین حکم قبلی، منصوب میگردد.

فصل چهارم

صلاحیت مورد حکمیت

صلاحیت های مورد حکمیت

ماده بیست و پنجم:

(۱) مورد حکمیت دارای صلاحیت های ذیل میباشد:

۱- حل و فصل تمام منازعات شامل صلاحیت خویش.

۲- رسیدگی به اعتراضات در مورد موجودیت موافقتنامه حکمیت یا اعتبار آن.

(۲) هر گاه حکمی یا شرطی در قرارداد حکمیت پیش بینی شده باشد، به حیث موافقتنامه جداگانه پنداشته شده و در صورتیکه مورد حکمیت به بطلان و الغای قرارداد تصمیم اتخاذ نماید، این تصمیم حکم یا شرط مندرج قرارداد، حکمیت را از اعتبار ساقط ساخته نمی تواند.

ادعای رد صلاحیت مورد حکمیت

ماده بیست و ششم:

طرفین میتوانند ادعای رد یا عدم صلاحیت مورد حکمیت را قبل از تقدیم دفاعیه به مورد حکمیت اقامه نمایند. حالات ذیل از این حکم مستثنی است:

۱- در صورتیکه هر یک از طرفین در انتخاب یا تعیین حکم، حکم ها یا مورد حکمیت اشتراک داشته باشند و رد صلاحیت آنها را درخواست نمایند.

۲- در صورتیکه هر یک از طرفین، ادعای عدول مورد حکمیت را از صلاحیت آن حین رسیدگی موضوع که در مورد آن عدول صورت گرفته، اقامه نماید.

۳- در صورتیکه یکی از طرفین ادعای تاخیر در رسیدگی حکمیت را نماید و مورد حکمیت ادعای وی را در مورد مؤجه بداند.

تصمیم مورد حکمیت

ماده بیست و هفتم:

مورد حکمیت میتواند حین اقامه دعاوی مندرج ماده چهل و دوم این قانون یا حین صدور قرار در مورد قضیه، تصمیم اتخاذ نماید.

صدور قرار محکمه

ماده بیست و هشتم:

هر گاه مورد حکمیت حین بروز منازعه که رسیدگی آن در حیطه صلاحیت اش قرار دارد، تصمیم اتخاذ نماید، در اینصورت هر یک از طرفین میتوانند بعد از دریافت اطلاعیه در خلال (۳۰) روز در مورد به محکمه مراجعه و خواهان صدور قرار گردند، قرار محکمه قابل اعتراض نمیشد.

هر گاه محکمه در مورد قرار صادر ننموده باشد، مورد حکمیت میتواند به رسیدگی ادامه داده و قرار خود را صادر نماید.

اتخاذ تدابیر احتیاطی

ماده بیست و نهم:

(۱) مورد حکمیت میتواند بالاثّر درخواست هر یک از طرفین، در جریان رسیدگی جهت حفاظت مدعی بها بشمول سپردن آنها به شخص ثالث یا فروش اموال سریع الفساد، تدابیر احتیاطی لازم را اتخاذ و قرار موقت را صادر نماید، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

(۲) مورد حکمیت میتواند جبران مصارف تدابیر احتیاطی مندرج فقره (۱) این ماده را از طرفین درخواست نماید.

(۳) درخواست هر یکی از طرفین، جهت صدور قرار اتخاذ تدابیر احتیاطی از محکمه، نقض موافقتنامه حکمیت و انصراف از آن پنداشته نمیشود.

فصل پنجم

اجرای رسیدگی حکمیت

برخورد منصفانه

ماده سی ام:

بورد حکمیت مکلف است حین رسیدگی منازعه با طرفین، برخورد منصفانه و مساویانه نموده و به هر یک از آنها جهت ارائه دلایل و مدارک، فرصت لازم را فراهم نماید.

اجراآت طبق طرزالعمل

ماده سی و یکم:

(۱) طرفین میتوانند با رعایت احکام این قانون بر طرزالعمل اجرای رسیدگی بورد حکمیت موافقه نمایند.

(۲) هر گاه طرفین به طرزالعمل اجرای رسیدگی بورد حکمیت موافقه ننموده باشند یا نتوانند بر آن موافقه نمایند، بورد حکمیت میتواند طبق احکام این قانون، حکمیت را طور مناسب به شمول اتخاذ تصامیم در مورد قابل قبول بودن، مرتبط بودن و اهمیت مدارک اثباتیه و مکلف ساختن طرفین منازعه به ارائه مدارک، از طریق وضع مجازات انجام دهد.

تعیین دفتر حکمیت

ماده سی و دوم:

هر گاه طرفین، دفتر حکمیت را که حکمیت تحت قیمومیت آن صورت میگیرد، مشخص ننموده یا نتوانند به آن موافقه نمایند، در اینصورت دفتر حکمیت توسط محکمه تعیین و این فیصله قابل اعتراض نمی باشد. حالانکه طرفین موافقه نموده باشند که حکمیت تحت قیمومیت دفتر حکمیت صورت نگیرد، از این حکم مستثنی است.

تعیین محل حکمیت

ماده سی و سوم:

(۱) طرفین میتوانند در مورد محل حکمیت موافقه نمایند، در صورت عدم توافق، محل حکمیت توسط بورد حکمیت با نظر داشت حالات قضیه، بشمول سهولت رسیدگی به طرفین تعیین میگردد.

(۲) بورد حکمیت میتواند جهت مشوره میان اعضای بورد، استماع اظهارات شهود، ابراز نظر از طرف اهل خبره یا حضور طرفین یا تفتیش و معاینه اسناد، اموال و سایر دارایی ها، هر محلی را که مناسب تشخیص دهند، تدویر جلسه نمایند، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

(۳) **بورد حکمیت مکلف است جهت استماع و جلسات بورد بمنظور تفتیش و معاینه اسناد، اموال و سایر دارایی ها، مدتی را تعیین و طرفین را مطلع سازد.**

آغاز رسیدگی به حکمیت

ماده سی و چهارم:

رسیدگی حکمیت در خصوص منازعه مربوط، از تاریخ آغاز میگردد که مدعی علیه درخواست مبنی بر حکمیت را دریافت نماید، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

استفاده از زبانها در روند حکمیت

ماده سی و پنجم:

طرفین میتوانند بر زبان یا زبان های مورد استفاده در رسیدگی حکمیت موافقه نمایند در صورت عدم موافقه، بورد حکمیت زبان یا زبان های مورد استفاده در رسیدگی را تعیین میکنند. بیانات کتبی طرفین، استماع اظهارات و صدور قرار، تصمیم یا سایر ابلاغیه های بورد، به زبان تعیین شده صورت میگیرد، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

بورد حکمیت میتواند در مورد ترجمه مدارک مستند به زبان یا زبان های مورد توافق طرفین یا زبان های تعیین شده توسط بورد حکمیت، تصمیم اتخاذ نماید.

ارایه دلایل ادعا و دفاعیه

ماده سی و ششم:

هر گاه طرفین طور دیگری در مورد ترتیب دلایل ادعا یا دفاعیه موافقه نکرده باشند، ارائه دلایل ادعا یا دفاعیه در خلال مدت توافق شده بین طرفین یا در خلال (۱۵) روز بعد از جلسه رسیدگی، با رعایت مراتب ذیل صورت میگیرد:

- ۱- مدعی مکلف است دلایل ادعای موضوعات مورد اختلاف و جبران خساره درخواست شده را شرح دهد.
- ۲- مدعی علیه مکلف است دفاعیه خود را در خصوص موضوعات مورد اختلاف و جبران خساره مطالبه شده، ابراز و دلایل دفع ادعا را توضیح دهد.
- ۳- طرفین میتوانند تمام اسناد مربوط به قضیه را توأم با اظهارات کتبی خود به بورد حکمیت ارائه نمایند.

اصلاح و تکمیل دفاعیه

ماده سی و هفتم:

هر یکی از طرفین میتوانند صورت دفاع یا دفاعیه خود را در جریان رسیدگی حکمیت اصلاح یا تکمیل نمایند، مگر اینکه مورد حکمیت به منظور شفافیت و جلوگیری از تاربخ غیر موجه، اصلاحات آنرا مناسب ندانسته و یا اینکه آنرا برخلاف موافقتنامه حکمیت تشخیص دهد.

اطلاعیه تدویر جلسات

ماده سی و هشتم:

(۱) مورد حکمیت میتواند طبق موافقتنامه طرفین، در مورد تدویر جلسات شفاهی و سایر موارد تصمیم اتخاذ نموده و حد اقل (۳۰) روز قبل از تدویر جلسه رسیدگی، اطلاعیه آنرا طور کتبی به طرفین ارسال نماید.

(۲) مورد حکمیت میتواند بلااثر درخواست یکی از طرفین، رسیدگی شفاهی را در مراحل مناسب اجرای حکمیت، انجام دهد، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

جمع آوری معلومات

ماده سی و نهم:

مورد حکمیت مکلف است گزارشات، اسناد و سایر معلوماتیکه توسط یکی از طرفین به آن ارائه شده باشد، به طرف مقابل ابلاغ و گزارش اهل خبره یا مدارک اثباتیه را که در اتخاذ تصمیم به آن اتکا میگردد، به طرفین ارسال نماید.

ادامه به حکمیت

ماده چهل:

(۱) مورد حکمیت میتواند با نظر داشت حالات، رسیدگی به حکمیت را ادامه دهد و به اساس مدارک مورد بررسی، قرار خود را صادر نماید، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

(۲) هر گاه مدعی نتواند صورت دعوی خود را طبق حکم مندرج جزء (۱) ماده پنجاه و چهارم این قانون ارائه نماید، در اینصورت مورد حکمیت میتواند قرار مبنی بر ختم رسیدگی را صادر نماید.

(۳) هر گاه مدعی علیه نتواند صورت دفاعیه خود را طبق حکم مندرج جزء (۲) ماده پنجاه و چهارم این قانون ارائه نماید، در اینصورت مورد حکمیت میتواند به رسیدگی ادامه داده و مدتی را غرض ارائه دفاعیه به مدعی علیه تعیین نماید.

(۴) هر گاه یکی از طرفین نتواند در جلسه رسیدگی حضور یابد و یا اسناد و مدارک لازم را ارائه نماید، در اینصورت مورد حکمیت میتواند رسیدگی به حکمیت را ادامه داده و به اساس مدارک مورد بررسی، قرار خویش را صادر نماید.

تعیین متخصص

ماده چهل و یکم:

(۱) مورد حکمیت میتواند یک یا بیش از یک متخصص را جهت ارائه گزارش، در مورد منازعاتیکه تحت رسیدگی مورد قرار میگیرد، توظیف نماید، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

(۲) مورد حکمیت میتواند از هر یکی از طرفین درخواست نماید تا معلومات مربوط را به متخصص ارائه و اسناد، اموال یا سایر دارایی ها را جهت تفتیش و معاینه به متخصص فراهم نماید.

(۳) متخصص مکلف است بعد از ارائه گزارش شفاهی یا کتبی خود در جلسه رسیدگی، در صورت درخواست یکی از طرفین یا لزوم دید مورد، در جلسه رسیدگی اشتراک نماید.

درخواست اسناد

ماده چهل و دوم:

مورد حکمیت یا هر یک از طرفین در صورت ضرورت میتوانند از محکمه یا سایر مراجع اسناد و مدارک مربوط را درخواست نمایند.

فصل ششم

صدور قرار حکمیت و خاتمه رسیدگی

قانون قابل تطبیق

ماده چهل و سوم:

- (۱) بورد حکمیت در مورد منازعه، طبق احکام قانون مشخص شده توسط طرفین، تصمیم اتخاذ مینماید.
- (۲) در صورت عدم تعیین قانون از جانب طرفین و در حالتیکه تنازع در قوانین وجود داشته باشد، بورد حکمیت میتواند قانون قابل تطبیق بر منازعه را تعیین نماید.

عدم تعیین حکم منحيث میانجی

ماده چهل و چهارم:

هر گاه طرفین قضیه، از حکم مطالبه نماید تا در قسمت حل و فصل قضیه متنازع فيه وظیفه میانجی را اجرا نماید، حکم نمی تواند این وظیفه را انجام دهد، در اینصورت طرفین میتوانند شخص دیگری را به حیث میانجی تعیین نمایند.

طرز اتخاذ تصمیم

ماده چهل و پنجم:

منازعه ایکه توسط بیش از یک حکم مورد رسیدگی قرار میگیرد، تصمیم در مورد آن به اساس اکثریت آرای اعضا اتخاذ میگردد، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

طرز العمل رسیدگی حکمیت از طرف رئیس بورد تعیین میگردد، مشروط براینکه طرفین یا سایر اعضای بورد حکمیت، به آن موافقه نموده باشند.

قرار حکمیت

ماده چهل و ششم:

- (۱) هر گاه طرفین در خلال رسیدگی حکمیت، منازعه را خود حل و فصل نمایند، بورد حکمیت رسیدگی را خاتمه و در صورت درخواست طرفین و موافقه بورد، توافق را به حیث قرار حکمیت ثبت مینمایند.
- (۲) قرار مندرج فقره (۱) این ماده طبق حکم مندرج ماده چهل و هشتم این قانون ترتیب و صادر گردیده و دارای عین اعتبار سایر قرارهای حکمیت میباشد.

مندرجات قرار حکمیت

ماده چهل و هفتم:

(۱) قرار حکمیت حاوی مطالب ذیل میباشد:

- ۱- کتبی بودن قرار و امضاء آن توسط حکم یا حکم ها، حین رسیدگی حکمیت که بیش از یک حکم در آن حکمیت مینماید، امضای اکثریت اعضای بورد حکمیت کافی است، مشروط بر اینکه دلیل امضا های غیر موجود ذکر شود.
- ۲- ذکر دلایلی که قرار بر آن مبتنی است، مگر اینکه طرفین بر عدم ارائه دلایل موافقه نموده باشند، یا اینکه قرار به تأسی از حکم ماده چهل و هفتم این قانون، بالاثّر توافق صورت گرفته باشد.
- ۳- تاریخ و محل صدور قرار حکمیت.

(۲) روند رسیدگی به وظیفه بورد حکمیت، بعد از صدور قرار در قضیه متنازع فیه خاتمه می یابد.

(۳) قرار مندرج فقره (۱) این ماده به تعداد طرفین ترتیب و یک، یک نقل آن به آنها سپرده شده و نقل دیگر آن به دفتر بورد حکمیت حفظ میگردد.

ختم روند رسیدگی حکمیت

ماده چهل و هشتم:

بورد حکمیت میتواند در حالات ذیل ختم رسیدگی حکمیت را اعلام نماید:

۱- در صورتیکه مدعی از ادعای خود انصراف نماید، مگر اینکه مدعی علیه بر علیه مدعی ادعای متقابل داشته باشد، یا مدعی علیه بر علیه انصراف ادعا از طرف مدعی، اعتراض داشته باشد و بورد حکمیت منافع قانونی و موجه مدعی علیه را در حل و فصل نهایی منازعه دریافت نماید.

۲- در صورتیکه طرفین بر اختتام رسیدگی توافق نمایند.

۳- در صورتیکه بورد حکمیت دریابد که ادامه رسیدگی بنابر سایر دلایل موجه، غیر ضروری و غیر ممکن باشد.

اصلاح اشتباهات

ماده چهل و نهم:

هر یک از طرفین میتوانند در خلال (۳۰) روز از تاریخ دریافت قرار حکمیت یا در مدت دیگری که مورد توافق طرفین باشد، با ارسال اطلاعیه به طرف مقابل از بورد حکمیت درخواست نماید تا اشتباهات حسابی، انشایی و طباعتی یا اشتباهات مشابه در قرار را اصلاح یا توضیح نکات مشخص یا بخش هایی از قرار را ارائه نماید، در

صورتیکه بورد حکمیت درخواست متذکره را موجه پندارد، مکلف است تصحیح اشتباه یا ارائه توضیح قرار را در خلال (۳۰) روز از تاریخ دریافت درخواست، انجام دهد. توضیح، قسمتی از قرار را احتوا مینماید.

بورد حکمیت میتواند اشتباهات فوق الذکر را خود اصلاح نماید.

صدور قرار تکمیلی

ماده پنجاهم:

هر یکی از طرفین میتواند با ارسال اطلاعیه به طرف مقابل، در خلال (۳۰) روز از تاریخ دریافت قرار حکمیت، از بورد حکمیت درخواست به عمل آورد تا قرار دیگر (قرار تکمیلی) را در مورد ادعاهایی که در جلسه رسیدگی ارائه ولی در قرار حذف شده است، صادر نماید. در صورتیکه بورد حکمیت درخواست متذکره را موجه پندارد، بورد مکلف است در مورد قرار تکمیلی در خلال (۶۰) روز از تاریخ دریافت درخواست، تصمیم اتخاذ نماید.

تمدید میعاد

ماده پنجاه و یکم:

بورد حکمیت میتواند میعاد را که در خلال آن مطابق احکام مواد (۵۰ و ۵۱) این قانون اصلاح و توضیح صورت میگیرد یا قرار تکمیلی صادر میگردد، برای مدت زمان مناسب تمدید نماید.

رعایت ماده چهل و هشتم

ماده پنجاه و دوم:

بورد حکمیت مکلف است حین اصلاح و توضیح قرار و یا اصدار قرار تکمیلی، حکم مندرج ماده چهل و هشتم این قانون را رعایت نماید.

فصل هفتم

اعتراض به قرار

فسخ قرار حکمیت

ماده پنجاه و سوم:

محکمه میتواند در صورت اعتراض یا درخواست یکی از طرفین مبنی بر فسخ قرار حکمیت، در حالات ذیل قرار حکمیت را فسخ نماید:

- ۱- در صورتیکه یکی از عاقدین موافقتنامه، حکمیت مندرج ماده چهاردهم این قانون را فاقد اهلیت حقوقی بداند.
- ۲- در صورتیکه موافقتنامه حکمیت، طرفین حکمیت را در مورد حل منازعه به قانون موکول ساخته باشد که قانون مذکور بر طبق قوانین افغانستان، فاقد اعتبار باشد.
- ۳- در صورتیکه به طرفین متقاضی در مورد تعیین حکم یا رسیدگی حکمیت اطلاع لازم داده نشده باشد یا طبق احکام این قانون مدعی به ارائه ادعای خود قادر نباشد.
- ۴- در صورت رشوه یا تحت تاثیر قرار دادن حکم یا تضاد منفعت مادی وی با یکی از طرفین، شهود یا عدم رسیدگی به موقع موضوع حکمیت، طبق احکام این قانون.
- ۵- در صورتیکه قرار در مورد منازعه صادر شده باشد که در موافقتنامه حکمیت در نظر گرفته نشده یا در ساحه تطبیق آن واقع نباشد و یا حاوی تصامیم بر موضوعاتی باشد که خارج از دایره موضوعات قابل ارائه به حکمیت، قرار داشته باشد.
- هر گاه تصامیم بر موضوعات خارج از ساحه حکمیت از تصامیم بر موضوعات شامل در ساحه حکمیت تفکیک شده بتواند، در اینصورت صرف آن بخشی از قرار که حاوی تصامیم بر موضوعات خارج از ساحه حکمیت باشد، غیر قابل اجرا است.
- ۶- در صورتیکه ترکیب مورد حکمیت یا طرز العمل حکمیت با موافقتنامه طرفین مطابقت نداشته باشد، یا موافقتنامه طرفین با حکمی از احکام این قانون که بر طرفین قابل تطبیق است، مغایرت داشته باشد.
- ۷- هر گاه موضوع حکمیت طبق قوانین افغانستان از طریق حکمیت، قابل حل و فصل نبوده یا قرار حکمیت مغایر پالیسی عامه افغانستان باشد.

میعاد درخواست فسخ

ماده پنجاه و چهارم:

طرفین میتوانند بعد از صدور قرار حکمیت، در خلال سه ماه درخواست فسخ آنرا به محکمه ارائه نمایند.

رسیدگی مجدد بورد

ماده پنجاه و پنجم:

محکمه میتواند در صورت فسخ قرار حکمیت، بالاثر درخواست یکی از طرفین یا حسب لزوم، فرصت مناسب را به بورد حکمیت فراهم نماید تا رسیدگی حکمیت را مجدداً آغاز یا سایر اقداماتی را که سبب امحای فسخ قرار حکمیت میگردد، اتخاذ نماید.

فصل هشتم

تطبیق قرار حکمیت

تطبیق و رد قرار حکمیت

ماده پنجاه و ششم:

(۱) قرار حکمیت صرف نظر از اینکه در کدام کشور صادر شده است، قابل تطبیق میباشد.

(۲) قرار حکمیت در حالات ذیل رد شده میتواند:

۱- در صورتیکه یکی از طرفین موافقتنامه حکمیت، فاقد اهلیت باشد.

۲- در صورتیکه قرار حکمیت به موجب قانونی که توسط طرفین در موافقتنامه مشخص شده است، صادر نگردیده باشد.

۳- در صورتیکه قرار حکمیت به موجب قانونی صادر شده باشد که قانون مذکور فاقد اعتبار باشد.

۴- در صورتیکه قرار بر علیه طرفی صادر شده باشد که در مورد تعیین حکم یا رسیدگی حکمیت به وی اطلاع لازم داده نشده یا طبق احکام این قانون به ارائه دفاعیه قادر نباشد.

۵- در صورتیکه قرار در مورد منازعه صادر شده باشد که در موافقتنامه حکمیت از آن تصریح نگردیده یا در ساحه تطبیق آن واقع نباشد و یا حاوی اتخاذ تصامیم بر موضوعاتی بوده که خارج از صلاحیت حکمیت قرار داشته باشد.

در صورتیکه اتخاذ تصامیم بر موضوعات خارج از ساحه حکمیت از اتخاذ تصامیم بر موضوعات شامل در ساحه حکمیت تفکیک شده بتواند، در این حالت صرف آن بخشی از قرار که حاوی تصامیم بر موضوعات ارائه شده برای حکمیت است، قابل تطبیق میباشد.

۶- هر گاه ترکیب مورد حکمیت یا طرز العمل حکمیت با موافقتنامه حکمیت طرفین، مطابقت نداشته و یا در صورت عدم موجودیت موافقتنامه حکمیت، ترکیب مورد حکمیت یا طرز العمل حکمیت با قانون کشوریکه حکمیت در آن صورت گرفته است، مطابقت نداشته باشد.

۷- در صورتیکه قرار حکمیت صادر ولی تطبیق نگردیده و توسط محکمه کشوریکه قرار بموجب قانون آن صادر گردیده، تعلیق یا لغو شده باشد.

۸- در صورتیکه موضوع حکمیت، به موجب قوانین افغانستان از طریق حکمیت قابل حل و فصل نبوده و یا تطبیق قرار حکمیت، مغایر قوانین و مقررات نافذه افغانستان باشد.

ارایه اصل سند

ماده پنجاه و هفتم:

طرفیکه درخواست تطبیق قرار حکمیت را داشته باشد، مکلف است سند اصلی و تصدیق شده قرار یا نقل مصدقه آن را معاً اصل یا نقل مصدقه موافقتنامه حکمیت و ترجمه تصدیق شده آنرا به یکی از لسان های رسمی افغانستان ارائه نماید.

ارایه تضمین

ماده پنجاه و هشتم:

در صورتیکه درخواست مبنی بر الغا یا تعلیق قرار حکمیت به یک محکمه ارائه و در محکمه دیگر درخواست مبنی بر تطبیق قرار متذکره صورت گرفته باشد، در این حالت محکمه اولی میتواند قرار خود را تعویق و به اساس درخواست طرفی که تطبیق قرار را درخواست میکند، طرف مقابل را مکلف به ارائه تضمین نماید.

فصل نهم

احکام نهایی

وضع مقرره و طرز العمل ها

ماده پنجاه و نهم:

وزارت تجارت و صنایع میتواند به منظور تطبیق بهتر احکام این قانون، مقرره ها را پیشنهاد و لوایح و طرز العمل ها را وضع و تصویب نماید.

تاریخ انفاذ

ماده شصتم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد. با انفاذ آن، مقرره حکمیت تجارتی منتشره جریده رسمی شماره (۷۷۹) سال ۱۳۷۴ و سایر احکام مغایر آن ملغی شمرده میشود.